

Christian Rasmussen: Det ene af de Mindretal, hvortil jeg hører, har, som ærede Medlemmer ville se, stillet Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4. Det første gaar ud paa ogsaa at lade de laveste Klasser af Skovvæsenets Betjente nyde godt af den Omregulering af Lønningsforholdene, som Lovforslaget tilsigter. Det drejer sig om Skovløbere af 1ste og 2den Klasse og Hegnsmænd. Disse Folk have, saa vidt jeg har kunnet faaet oplyst, nu, foruden et Hus med Have eller en mindre Jordlod, Brændsel, og Græsning til en Ko. Tillige have de Lønninger, der variere fra 12 Kr. om Aaret indtil 300 Kr. aarlig. Lønningerne ere højst forskellige de forskellige Steder, og det forekommer Mindretallet, at det er uheldigt og sikkert ogsaa uretfærdigt at disse Lønninger variere saa stærkt. Vi have nemlig den Opfattelse, at Arbejdet, selv om det ikke nøjagtig er det samme overalt, dog ikke er saa afvigende, at det kan begrunde den store Forskel i Lønningerne. En Hegnsmand lønnes nu med 12 Kr. aarlig i Almindelighed. Jeg har ikke kunnet faa opsporet, at de faa mere. Nu kan man maaske sige, at Hegnsmændene ikke have meget at gøre og ikke have den samme Tjeneste som Skovløberne. Deres Tjeneste bestaar væsentligst i at lukke Leddene op og i. Det er muligt, men det forekommer os dog, at det Vederlag, der bydes dem, er noget lavt, saa meget mere som Lønningerne ere fastsatte for disse Betjente for mange Aar siden. Derfor er det rimeligt, at de faa Andel i det, der bydes her af Forbedringer. For Skovløbere af 2den Klasse stiller det sig saaledes, at de have en Pengeløn paa omkring 50 Kr. om Aaret, og for Skovløbere af 1ste Klasse, der ere regnskabsførende — hvilket ogsaa nogle af 2den Klasse ere — kan Lønningen — saa vidt jeg har kunnet opspore — gaa op til 300 Kr. om Aaret —, men i øvrigt er det stærkt varierende. Det forekommer os, at der kunde være nogen mere Ensartethed i disse Lønninger, og det er altsaa Grunden til, at vi have stillet det første af disse Ændringsforslag under Nr. 3, som gaar ud paa, at regnskabsførende Skovløbere lønnes med 200 Kr., stigende med 30 Kr. hvert 5te Aar indtil 350 Kr. De øvrige Skovløbere lønnes med 75 Kr. aarlig, stigende med 25 Kr. hvert 5te Aar indtil 200, og at Hegnsmænd skulle lønnes med 50 Kr. aarlig. Naar vi have opstillet en saadan Løn for Hegnsmænd, har det sin Grund i, at denne Stilling maa betragtes som en Overgangs-

stilling til Skovløber. Dertil kommer, hvad jeg nævnte før, at Hegnsmandens Arbejde ikke er stort i Forhold til den Løn, han vil komme til at oppebære. Vi have anset det for rimeligt at give ogsaa Skovløberne nogen Fordel af denne Lov ved at sætte dem paa bestemte Lønninger, stigende med et vist Beløb efter et Antal Aar, akkurat som for de øvrige fast ansatte Skovbetjente. Vi have den Opfattelse, at man af et rent Retfærdighedshensyn bør gaa ind paa vort Ændringsforslag.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa at sikre disse samme Funktionærer, i ethvert Tilfælde Skovløberne, en bestemt Pension, naar de paa Grund af Alder og Svagelighed maa udtræde af Skovvæsenets Tjeneste. Forholdet paa dette Omraade er nu saaledes, at der hvert Aar paa Finansloven opføres en bestemt Sum til Understøttelse for disse Mennesker, naar de blive afskedigede. Men der er den Hage derved, at Understøttelserne udddeles ikke efter en bestemt Regel. Skovløberne have intet bestemt Krav paa at faa noget, og det viser sig ogsaa i mange Tilfælde, at det for Størstedelen afhænger af de overordnede Forsogtbeholdende, om disse gamle Mennesker faa en større eller mindre Understøttelse. Efter hvad jeg har kunnet opspørge, variere disse Understøttelser mellem 40 Kr. og 150 Kr. aarlig. Det er, som jeg nævnte før, afhængigt af de overordnede, hvor store disse Understøttelser blive, og jeg har faaet en stærk Mistanke om, at det her drejer sig om, hvorvidt den paagældende Betjent har staaet sig mere eller mindre godt med de paagældende overordnede. Vi have derfor ment, at man kunde fastslaa en bestemt Pension, som disse Funktionærer havde Ret til, naar Alderen tvang dem til at forlade deres Stillinger i Skovvæsenets Tjeneste. Vi have ment, at der der kunde gøres samme Regler gældende som for Statsbanernes 15de Lønningsklasse, med hvilken de her nævnte Funktionærer nærmest ville kunne sammenstilles. Denne 15de Lønningsklasse omfatter de Funktionærer, hvis Lønninger ligeledes variere noget. Det er Depotarbejdere af forskellige Klasser inden for Statsbanedriften, med Hensyn til hvilke det var vanskeligt at finde en Pensionsform. Det er da fastsat, at disse Funktionærers Pension beregnes efter en bestemt aarlig Løn uden Hensyn til, om de nøjagtig have haft denne eller ikke. Inden for denne 15de Lønningsklasse er det saaledes, at de Lønsatser, hvorefter